

از صله رحم‌های آلوده به گناه در عید نوروز پرهیز کنید

یک استاد درس اخلاق شهر تهران گفت: مراقب باشید زحمات یک سال خود را با صله رحم‌های آلوده به گناه در عید نوروز از دست ندهید.

به گزارش کلینیک [روح درمانی](#) (تهذیب آنلاین)، آیت الله «محمد علی جاودان» شامگاه چهارشنبه ۲۳ اسفندماه در جلسه هفتگی درس اخلاق خود با اشاره به نزدیکی ایام عید نوروز به مراقبت و پرهیز از رفتن به مجلس آلوده به گناه توصیه کرد و گفت: وظیفه ما خصوصا جوانان در این ایام عید نوروز مراقبه است که تمام آنچه در این یکسال در حلال زحمت کشیده و کسب نموده اید در یک جلسه گناه آلود آن را از دست ندهید.

پرهیز از صله رحم‌های آلوده به گناه در عید نوروز

این استاد اخلاق شهر تهران با اشاره به پرهیز از صله رحم‌های آلوده به گناه در عید نوروز بیان کرد: در صله رحم باید فکر کنید، راه پیدا کنید که به خاطر صله رحم به گناه نیفتید. در صله رحم وقتی پای حرام به میان می‌آید دیگر آن صله رحم، صله رحم نیست.

وی ادامه داد: مثلا جهت صله رحم به منزل عمه خود می‌روید اما می‌دانید آنجا دختر عمه حجاب را رعایت نمی‌کند و شما مرتکب گناه می‌شوید، اینجا نباید بروید، بلکه باید به یک بهانه حقیقی مودبانه در این ایام نروید و برای انجام صله رحم در یک روز معمولی که می‌دانید آلوده به گناه نیست آن روز بروید.

آیت الله جاودان با بیان اینکه صله رحم منحصر به رفتن و دیدن نیست، گفت: نکته دیگر این که صله رحم حتما به رفتن منزل ارحام نیست بلکه کمک کردن به خویشاوندان فقیر است. گاهی یک خویشاوند فقیر دارید و به بهانه صله رحم که مثلا کار خوبی انجام دادید به دیدن این خویشاوند بروید اما این خویشاوند فقیر به خاطر شما که وضعتان بهتر است و او چیزی ندارد در پذیرایی به مشکل و زحمت بیفتد، پس اگر در صله رحم خویشاوند شما به زحمت بیفتد و اذیت بشود این صله رحم نیست.

وی ادامه داد: گاهی انسان با یک گناه، با یک اشتباه از امام زمانش جدا می‌شود. مثلاً همین که در کوچه دارید می‌روید و یک نامحرم را می‌بینید و به او نگاه می‌کنید، اینجا از امام زمان (عج) جدا شده‌اید.

تهیه توشه برای سفر

آیت الله جاودان در ادامه با اشاره به در پیش بودن سفر آخرت و نیاز به توشه در این سفر اظهار کرد: یک فردی از شهری که ساکن هست می‌خواهد برای همیشه به شهری دیگر نقل مکان کند و در شهر جدید ساکن شود، حالا که می‌خواهد از این شهر به شهر جدید حرکت کند یک مقدار وسیله با خود می‌برد که آنجا برای سکونت و امرار و معاش و اداره زندگی اش، خانه و فرش و وسایل زندگی تهیه کند.

وی ادامه داد: این فرد برای این کار و تهیه وسایل زندگی در شهر جدید در شهری که ساکن بوده در کوله باری که تهیه کرده، اوراق بهادار و اسکناس گذاشته و کوله باری پر از این اوراق و اسکناس هست و هر چه این کوله بارش پر باشد در شهر جدید امکانات بیشتری برای خودش تهیه می‌کند. اما این راه و فاصله این شهر تا آن شهر جدید دراز است و این کوله بار هم سنگین است، این فرد در مسیر مقداری از این اوراق و اسکناسها را زمین می‌ریزد و باز راه را ادامه می‌دهد و باز مقداری دیگر را می‌ریزد و اصلاً نگاه نمی‌کند چه کار کرده است. حالا وقتی به شهر جدید می‌رسد می‌بیند یک ته مانده در این کوله بار مانده و یا هیچ چیز برایش نمانده و همه را بیرون ریخته است.

آخرین باشید

آیت الله جاودان تصریح کرد: با این مثال خواستم به سفر آخرت همه انسانها اشاره کنم، ما نیز در این مدت مثلاً ۷۰ یا ۸۰ سال باید برای آخرت توشه‌ای تهیه کنیم. ماه رمضان در تابستان است و روزه گرفتن آن هم مثلاً ۱۷ ساعت زحمت دارد، تشنگی و گرسنگی دارد، اما انسانی که آخرین هست می‌داند این زحمتش ثمر دارد و آخرش به ثمر می‌رسد.

وی اظهار کرد: همه ما معمولاً مشکل آخرین بودن را داریم، اگر الان سحر بیدار شدیم و نماز خواندیم، ثمره آن را در آخر خواهیم دید، قطعاً این سحر و نماز یک روز ثمر می‌دهد و ثمرهای خیلی ارزشمندی دارد. انسانی که آخرین است همه این کوله بار را حفظ می‌کند و آن

را از بین نمی‌برد.

عمر سرمایه مهم انسانها

آیت الله جاودان عمر را سرمایه مهم هر انسان دانست و گفت: سرمایه من و شما عمر ما است. شما حساب کنید از این عمر غریب به ۴۰ سال که سپری کردید، چقدرش را نگه داشتید و چقدر آن را بیرون ریخته اید؟ آیا همه این عمر ۴۰ ساله را بیرون ریختید یا اینکه مقداری را نگه داشته اید.

این استاد حوزوی بیان کرد: مثلاً شما که طلبه هستید اگر درستان را خوب بخوانید و وقت خود را صرف درس خواندن کنید، حداقل سود را از عمرتان برده اید، چون درس یک کار مفید است، حالا می‌توان یک درجه یا صد درجه مفید به آن داد. حداقل یک درجه مفید را کسب کرده‌اید که عمرتان را در یک حداقل مفید صرف کردید.

وی ادامه داد: حالا اگر این درس را می‌خوانید تا از مذهب و اعتقادات ولی عصر(عج) دفاع کنید آن یک درجه مفید می‌شود صد درجه. کسی که علم می‌آموزد و عمر خود را در این راه صرف می‌کند تا از دین دفاع کند بالاترین بهره را از عمرش برده است. یا اینکه کسی طب می‌خواند تا پزشک شود و به داد مسلمانان برسد تا یک مریض مضطر را نجات دهد.

*گزارش امیرمحسن سلطان احمدی

